

Promise

Limit time: 1 sec.

- หากต้องการข้าม cutscene ให้ไปหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 13 (ประมาณตรงกลางหน้าคั่นล่าง) –

ในสภาพที่คุณไม่สามารถที่จะขยับตัวได้เลย ร่างกายถูกพันธนาการไปด้วยผ้าพันแผลมากมายจนเหมือนกับมัมมี่ แต่รออยู่ไม่นานมากนัก พยาบาลคนหนึ่งที่เข้ามา ไม่นานนักพยาบาลก็รู้สึกตัวว่าร่างที่อยู่ตรงหน้านั้นได้สติกลับมาแล้ว พยาบาลคนนั้นตกใจเป็นอย่างมากพร้อมกับรีบถามคุณว่า

“รู้สึกตัวแล้วหรือคะ! ตอนนี้ฉันกำลังชูกี๋นี้ว่ะ?” ดูเหมือนสิ่งแรกที่พยาบาลทำจะเป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับรู้, สติ, และการสื่อสารของเราสินะ

“ส สอง หรือ” คุณตอบกลับไป

“โอเคคะ จะรีบไปเรียกคุณหมอมาเดี๋ยวนี้แหละค่ะ” แล้วพยาบาลคนนั้นก็ออกไปอย่างรวดเร็ว

หลังจากพูดคุยกับคุณหมอเกี่ยวกับอาการตอนนี้ได้สักพักคุณหมอก็ได้ถามคำถามหนึ่งที่ทำให้คุณประหลาดใจ

“ทำไมคุณต้องทำแบบนี้ด้วยคะ? จะกระโดดลงไปทำไม?”

คุณยังไม่ทันได้ตอบก็มีคน ๆ หนึ่งรีบเข้าห้องมาอย่างรวดเร็ว สภาพนั้นดูเหมือนจะวิ่งมาด้วยแรงทั้งหมดที่มี สีหน้าแสดงความเป็นห่วงจากใจจริง คน ๆ นั้นไม่รอช้ารีบเข้ามาเพื่อมาดูอาการของคุณ

“ถ้าฉันยังไม่ยอมขอตักก่อนนะคะ จะได้พูดคุยกันได้ตามสบาย” หมอรีบพูดขึ้นมาก่อนเพื่อหลีกเลี่ยงให้กับคนที่ดูจะเป็นห่วงคุณมากที่สุด

“อลิส...” คุณเรียกชื่อคนนั้น

“ฮือออออ ทำไมถึงทำแบบนี้ ทำไมถึงจะทิ้งกันไปอีกแล้ว” อลิสพูดพร้อมกับน้ำตาที่ไหลไม่หยุด

“ครั้งที่แล้วก็ 4 เดือน คราวนี้อีก 6 เดือน จะทิ้งเราไปอีกนานแค่ไหนกัน” อลิสพูดความในใจออกมา

ดูเหมือนว่าความรู้สึกของอลิสจะระเบิดออกมาจนทำให้คุณรู้สึกผิดเป็นอย่างมาก คุณไม่รู้จะพูดอะไรทำได้เพียงแค่ตอบไปเบา ๆ ว่า “จะไม่ไปไหนแล้ว”

“สัญญาอะ”

“ฮือ แนนอน”

เวลาผ่านไปไม่นาน อลิสที่ร้องไห้นักมากก็พลอยและกลับไปโดยยังนั่งอยู่ข้าง ๆ เตียงของคุณ หลังจากที่คุณจ้องมองอลิสด้วยความรู้สึกผิดคุณก็ได้มองไปรอบ ๆ เพื่อจะสำรวจห้องนี้ ดูเหมือนว่าจะไม่ใช่ห้องเดิม แต่บางอย่างที่คุณคุ้น ๆ เหมือนเดิมอยู่ที่หน้าต่าง เก้าอี้ของใครบางคนจากอีกตึกหนึ่งที่เหมือนกำลังจ้องมองมาที่คุณ

‘กลางวันแสด ๆ เนียนะ? คุ้มจัง’ คุณคิดในใจพร้อมกับรู้ชะตากรรมของตัวเอง แต่คุณจะปล่อยให้มันเป็นแบบนี้แนนอน เพื่ออลิสที่กำลังหลับอยู่ข้าง ๆ คุณ คุณจะไม่ทำร้ายความรู้สึกของคนที่เป็นห่วงคุณไปมากกว่านี้แล้ว แต่เมื่อกระพริบตาไปหนึ่งที เจ้านั้นก็ได้หายไป แต่กลับมาอยู่ในห้องของคุณแทน

‘ก็มาดิวะ’ คุณทำใจสู้อยู่ในใจ รอบนี้จะไม่ปล่อยให้มันเป็นแบบนี้ที่เขาต้องการแน่

“ใช้ชีวิตให้มันดี ๆ หน่อยสิ ถ้าตายอีกครั้งตอนที่กลับมาที่นี่จะกลายเป็นเจ้าชายนิทรแล้วนะ รู้ไหมว่าฉันต้องเสียพลังไปมากแค่ไหนกว่าจะมาที่โลกนี้ได้ ครึ่งนี้คงเป็นครั้งสุดท้ายแล้วที่จะมาเพื่อส่งเธอกลับไปอีกครั้ง มารับจัดการให้จบ ๆ กันไปดีกว่า” เจ้านินพูด

“อลิส อลิสใช่ไหม” คุณถามคนในชุดที่อยู่ตรงหน้า

เจ้านั้นผละไปสักครู่ ก่อนจะเปิดตู้ตออกมาให้เห็นถึงใบหน้าของเขา

“อลิสจริง ๆ ด้วย ทำไมถึงทำแบบนี้กัน” คุณถามต่อ แต่ก่อนจะได้รับคำตอบ อลิสในชุดเสื้อคลุมก็ได้ยิ้มให้อย่างที่คุณคุ้นเคย เป็นรอยยิ้มที่อบอุ่น เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้สึกห่วงหาและเป็นห่วง

“เพราะฉันเกลียดเธอที่ผิดสัญญามาก ๆ เลยยังงั้นละ” หลังจากอลิสในชุดเสื้อคลุมพูดจบก็ได้จับขาของคุณและเหวี่ยงไปทางหน้าต่างจนชนและแตกออก ระหว่างที่คุณกำลังจะวิ่งไปก็เห็นอลิสที่กำลังหลับ ตื่นขึ้นมาและทำหน้าตกใจอย่างสุดขีด แต่คุณกลับทำอะไรไม่ได้และกำลังจะทำผิดสัญญาที่เพิ่งให้ไว้

ในช่วงเวลาที่กำลังวิ่งหล่น คุณก็ได้ยินเสียงของอลิสที่เหมือนมากระซิบว่า ‘ได้โปรดอย่าตายนะ’

ถ้าหากว่าการทำเพลงจะช่วยทำให้เวลาช้าลง จังหวะการเขียนโปรแกรมคงทำให้เวลาเร็วขึ้นสินะ คุณใช้พลัง passive โปรแกรมเมอร์เลเวลเต็มให้เป็นประโยชน์โดยการคิดโปรแกรมที่จะช่วยในการหา subset sum ขึ้นมาโดยการกำหนดรายละเอียดดังนี้

- Input บรรทัดที่ 1 รับตัวเลข n ตัว โดย $0 < n \leq 10$ และสมาชิกแต่ละตัวใน n แทนด้วย x_i โดย $0 < x_i < 100$
บรรทัดที่ 2 รับ m โดย $0 < m \leq 1000$
- Output เป็น “Yes” หากมี subset ของ n ที่มีผลรวมเท่ากับ m และเป็น “No” เมื่อไม่มี

Input	Output
3 34 4 12 5 2 11	Yes
2 3 5 6 16	Yes

‘แปะ’ เสียงบางอย่างที่เหมือนจะตกจากที่สูงลงมามาถึงหัวโรงพยาบาล

คุณลืมตาตื่นขึ้น พบกับเอเลนที่กำลังจ้องตามองมาที่คุณอย่างมึนงง คุณสังเกตเห็นคราบน้ำตาของที่ร้องไห้จากความกลัวและความเสียใจ แต่ตอนนี้ที่โบนัสนั้นมีแต่สีหน้าของคนที่กำลังประหลาดใจ หลังจากกวาดตามองต่อก็พบว่าหัวหน้านักบวชนั้นถูกกำลังถูกแทงด้วยดาบแสงศักดิ์สิทธิ์จนแน่นิ่งไปแล้ว มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่

“พลังปฏิภณียาล.. ผู้โจมตีจะโดนเข้าตัวเอง...” เอเลนพูดขึ้นมาต่อด้วยทำการคุกเข่าพระนมมือทำท่าเหมือนกำลังสวดภาวนาพร้อมกับพูดอะไรบางอย่าง

“ท่านผู้ก่อตั้ง... สินะ ท่าน... จูติ ข้า เอเลน ขอติดตาม ตั้งแต่นี้ไป”

คุณตกใจกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ราวกับตอบสนองของความคิด ที่ตรงหน้ามีหน้าจ่อขึ้นมาว่า ‘ผลของคำอวยพรแห่งวีรชนทำงาน’ หลังจากได้อ่านข้อสงสัยทั้งหมดก็ได้รับคำตอบ

จากนั้นก็มิใครบางคนเปิดประตูของโบสถ์เข้ามาด้วยสุดแรง เรียกว่าถีบเข้ามาน่าจะถูกกว่า คนที่เข้ามาปรากฏว่าเป็นเอมมานั่นเอง ด้วยสีหน้าที่ดูเหนื่อยมาก เหมือนจะวิ่งมาด้วยความเร็วที่สุดในชีวิตเลย

“อ้าว เอมมา” คุณทักทาย

แต่เอมมาไม่ตอบอะไรกลับมา แต่กลับก้มหน้ารีบเดินเข้ามาใกล้คุณมากขึ้นเรื่อย ๆ จนมาหยุดที่ตรงหน้าคุณ เอมมากอดคุณด้วยแรงที่ยังเหลืออยู่โดยที่ไม่ได้พูดอะไร

“เราไม่เป็นไรแล้วละ” คุณตอบกลับไปเพื่อเป็นการปลอบเอมมา คุณถามต่อ “มาได้ยังไงเนี่ย ไม่ใช่ว่าไปขายของอยู่หรอ”

“อ้อ พอดีได้รับจดหมายจากเอเลนบอกว่าเธอกำลังอยู่ในอันตรายนะ”

หลังจากอยู่กันตรงนั้นสักพัก เมื่อพูดคุยอะไรกันเสร็จทั้งหมด 3 คนก็ได้เดินออกมาจากโบสถ์เพื่อที่จะไปหาที่ปลอดภัยพักฟื้น

“ว่าแต่เอเลนจะตามมาทำไมเนี่ย ไม่อยู่ที่โบสถ์หรอ” คุณถาม

“โบสถ์ไม่จำเป็น... เพราะข้า กำลังติดตามท่าน... โบสถ์เป็นแค่ที่ลี้ภัยถึงท่าน” เอเลนตอบด้วยน้ำเสียงที่ศรัทธา

“คืออะไรหรอ” เอมมาถามขึ้นมา

“อ้อ ไม่มีอะไรหรอ เรื่องมันยาวไว้เดี๋ยวค่อยเล่าให้ฟังนะ ว่าแต่เรากำลังจะไปไหนกันหรอ” คุณตอบคำถามของเอมมาด้วยคำถาม

“อ้อ นั่นสินะ ไปพักที่บ้านของเราก่อนไหม” เอมมาเสนอให้กลับไปพักที่บ้านก่อนหลังจากที่เจอเรื่องเลวร้ายมา คุณเองก็คิดว่าเป็นความคิดที่ดีเพราะว่าตอนนี้ไม่เหลือเบาะแสที่จะตามหาความจริงแล้ว มีเพียงแค่จอมมารแล้วแหละที่จะตอบคำถามทั้งหมดได้ ยังไงตอนนี้ก็กลับไปรักษาตัวและเตรียมตัวให้พร้อมดีกว่า

ระหว่างทางเดินไปหาพ่อของเอมมา ชาวบ้านรอบ ๆ ก็เริ่มดูมีท่าทีแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ทั้ง 3 คนจึงได้เริ่มวิ่งออกไปเพื่อไปรวมกลุ่มกับพ่อของเอมมา เมื่อมาถึง เอมมาจึงได้ถามออกไปว่า

“มีอะไรอะพ่อ”

พ่อพยายามจะตอบกลับมาทั้ง ๆ ที่มีสีหน้าที่ไม่ดีมาก ๆ ไปหน้านั้นเต็มไปด้วยความหวาดกลัวแต่สุดท้ายก็พูดออกมา

“จอมมารนำทัพมาบุกแล้ว...”